

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta	Štěpánka Mikulíková
Studijní program	Teorie a praxe animované tvorby
Forma studia	prezenční
Akademický rok	2024/2025
Název bakalářské práce	Little Big Home Vývoj a symbolika filmu Little Big Home
Vedoucí bakalářské práce	Mgr. Lukáš Gregor, Ph.D.

Nemusím číst textovou část, explikaci k bakalářskému filmu, abych dokázal pojmut jeho symbolickou rovinu. Přesto ale musím onu teoretickou část doporučit ke čtení. Štěpánce Mikulíkové se i díky průběžné a velmi systematické práci na textu podařilo důkladně pojmut vývoj filmu a obohatit jej (a de facto nás) o kontext, související se symboly, významovou mnohohrstevnatostí klíčových *figur* – a to včetně právě domu jako takového. Právě ten totiž – jak ostatně napovídá název – hraje důležitou roli. Dříve, než se však k filmu dostanu, dovolím si ještě zdůraznit kvality textové části. Demonstruje přemýšlivost autorky. To, s jakým přístupem zachází s nápady, jak umí racionálně vyhodnocovat, současně stále držet v procesu tvorby i to, co se ani tak dost dobře pojmenovat nedá, co je někde mezi nebem a zemí, někde skryté v nás. Provází nás, čtenáře, krok po kroku, po své cestě, můžeme nahlížet do formování finální tvaru, stejně jako i zamýšlet se nad tím, jak se (v historii, v různých kontextech) interpretačně s aspekty domu či domova v umění a kultuře pracuje. Píše hezky, kultivovaně, na úrovni, čtivě. Jasně strukturuje text, umí dohledávat informace, zacházet s nimi relevantně k tomu, co chce sama říct, odkázat na zdroje, a tedy nás nejen (emočně) zaujmout, ale také poučit.

No a nyní k filmu...

Už dlouho se mi nestalo, že jsem dlouze sledoval prázdný nepopsaný list. Při psaní posudku jako by se mi zastavil čas, nechtělo se mi. Film jsem viděl tolikrát. A tolikrát s autory o něm hovořil. A ještě vícekrát si jej v sobě nechal odehrát. A snad proto se mi o něm hůře píše. Mám za to, že *Little Big Home* zastupuje ta díla, která se mají zkrátka prožít. Nejen zhlédnout. A pokud možno poté o nich příliš nemluvit. Tedy ne alespoň na úrovni posudků k obhajobě. Už z toho lze vyvodit, že bakalářský film Štěpánky Mikulíkové a Filipa Dobeše rezonuje, že se povedl. Natolik, aby hovořil i po svém skončení.

A proč ne? Proč bych právě na tomto místě nemohl úmyslně opustit rámec analýzy a kritiky, při níž bych se konkrétně věnoval té které profesi, složce animovaného filmu, jednotlivostem

ve vyprávění? Vždyť o filmech a jejich kvalitách můžeme hovořit *zprostředkovaně* prostřednictvím toho, jaké pocity a myšlenky v nás, divácích, utvářejí.

Little Big Home má tu sílu, že mne dovedl domů. A nejen do dětství. Do chvíle dospívání. A do momentů, kdy už jsem chtěl domov odejít, byl mi malý, abych se zpět ohlížel, k jeho vůni, teplu a velikosti – byl tak útulný. Byl a nebyl to dům. Byl a nebyl to domov. Díval jsem se na film opakovaně a cítil, že má v sobě sílu oslovit tolik z nás, vždyť snad každý si prošel tím překročením prahu. Opuštěním komfortní zóny. Vykročením ze známého nebo možná i obyčejného. Každý jsme hrdinou svého života a vydáváme se na cestu. A návrat nemusí nutně být o tom, že si opětovně vlezeme do domácích peřin. Můžeme si zkrátka zavěsit domek na krk, mít jej na srdci, mít to, co jsme kdy zažili a poznali prostě v sobě, se sebou, abychom nové a další velké výzvy zvládali.

Štěpánce a Filipovi za toto prožití skrze jejich film děkuji.

Návrh klasifikace: A výborně

Ve Zlíně dne 6. 6. 2025

.....
podpis vedoucího bakalářské práce